II. évfolyam. Jánosháza, 1908. február hó 16. 7. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám RAUCH LAJOS kalapos-üzletében 20 fillérért kapható.

MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Nyomor és jólét.

Irta: Novák Pál.

II. közlemény.

Az emberiség végcélja, amely az emberiség fejlődéstana szerint az emberi természetek megváltozásából és az erkolcsnek mindig szükebb és szükebb körre való szorulásából önként következik: csak az eszményi jólét kora lehet.

Vajjon eljön-e egyhamar ez a kor? A mai társadalmi viszonyok mellett csak sok-sok idő multva.

Az I-ső közleményben rámutattam a mai társadalmi téveszmékre, mint a gazdasági forrongások és szociális áramlatok okozójára. Bebizonyitottam, hogy a mai *nyomornak* a *kár* a szülője és hogy a *vagyonszerzés* erkölcstelen dolog. Rámutattam a szerzés erkölcsös fokára. — Mindezt általánosságban tettem. De vajjon okoskodásom helyessége fennállhat-e akkor is, ha a jelenlegi gazdasági élet egy-egy mozzanatát veszem kiinduló pontul, nem pedig általánosságban vonatkoztatok azok összességére? Fenn állhat.

A jelenlegi gazdasági életben a dolgozó tömegek munkája más és más. Az egyik tömeg a nyerstermékek termelésével, előállitásával, a másik tömeg az előállitott nyerstermékeknek kész cikkekké való feldolgozásával, a harmadik tömeg pedig a nyerstermékek és a kész cikkek adás-vevésével foglalkozik. Ha a három tömeg munkáját vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy az első két tömeg munkája csak nagyon ritkán és csak csekély mennyiségben, ellenben a harmadik tömeg munkája nagyon is gyakran nyujt alkalmat a kárositásra, illetőleg nyomor keletkezésére egyidejüleg a nagyban való vagyonszerzésre. Ez a harmadik munka a mai *kereskedés*.

A régebbi fejtegetésekből kifolyólag tehát a mai *adás-vevés*, vagyis a mai kereskedés a legtöbb okozója a mai nyomornak, mert az adásvevésnél károsodik legtöbbször és legnagyobb mértékben mai napság az ember.

A kételkedők meggyőzésére és állitásaim valódiságának bizonyitására felhozom a következőket:

Az adás-vevésnél akkor, ha valamely X értékü dolgot akár drágábban, akár olcsóbban adnak el, illetőleg veszik meg, vagy az eladó, vagy a vevő de valamelyik fél okvetlenül károsodik.

TÁRCA

Az állatorvos.

— A »Jánosháza és Vidéke« eredeti tárcája. —

Irta: Kövesdi Jenő.

Hat a szegény golyvás malac, a Bérdiék golyvás kocája, mára virradóra megdöglött.

Hiába csinált neki a szegény Bérdiné asszony szenesvizet (mert hátha szemverés érte), hiába keverte a moslékjába öt pakli kénes gyufának a virágját: a szegény állat oda lett.

Pedig tegnapelőtt még vigan kergetőzött a gyermekekkel az udvaron, a tormás körül s ehol van ni, most ott fekszik az ól előtt. A gyermekek hiába huzogatják a fülét, a Jábat, hiába keltegetik: meg se nyikkan.

A szegény Bérdiné összecsapja a két kezét és keserves sirásra fakad. Hát csak igy kell csalatkoznia a szegény embernek minden reményében. Ugy számitott pedig, hogy ha kihizlalja, negyven forintot kap érte a szentimrei vásaron, amiből a Panni leányt férjhez lehet adni s i'hol van ni . . .

Bérdi János is szomoruan áll ott a kimult állat fölött s szótlanul csóválja a fejét. Nagy csapas ez ez egy szegény öt gyermekes zsöllér emberre.

Összefutnak a szomszéd asszonyok, Polecsák Péterné, meg a felső Turi Lőrincné.

— Hát csakugyan kimult a kendtek malaca, komám uram, — kérdé Polecsákné.

— E bizony kimult, — mondja lemondóan Bérdi János.

— Oh, pedig milyen kezes kis állat volt! Hogy ette az asszonya kötényéből a kukoricát! A kis Gábor gyerek kezéből milyen szépen kivette a kenyeret! Több esze volt, mint sok félkegyelmü embernek.

— Aztán milyen bizodalmas volt! — folytatja Turiné. — E bizony nem evett hiába. Még a betegségében sem tudott lesoványodni.

— Hire ment az esetnek a faluban. Jött a kisbiró.

— János bátyám, azt izeni a biró ur, hogy ha megdöglött a malac, el kell hozatni az állatorvost Tamásiból.

— El kell hozatni az állatorvost? Félre beszélsz öcsém. Hiszen megdöglött a malac, e'hol van, ni.

— Éppen azért, hogy az állatorvos megnézze.

De már ezt nem állom, öcsém. Elég baj nekem, hogy a malac megdöglött, most még kocsifuvart is fizessek? Szegény ember vagyok én, fiam. Hanem majd elmegyek a jegyző urhoz, nagyobb igazság okáért.

El is ment a szegény Berdi János a jegyzőhöz, de csak azzal a hirrel jött vissza, hogy bizony el kell hozatni az állatorvost s a kocát addig nem is szabad elásni, mert hátha járványos betegsége volt. Igy rendeli a törvény.

Ha már a törvény igy rendeli, nem tehetünk ellene, nyugszik meg Bérdi János. Pedig a fuvar innen Tamásiba három forint. Nagy summa ez egy szegény embernek. No, de mindegy.

— Szaladj Trézsi lányom a körbe, a

Könyvkötészet!

Hodászy Zsigmond
könyvkötészete SZOMBATHELY,
Belsőkáter, 5. szt (Kolompár-féle ház.)

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, izléses és tartós kivitelben. — Vidékieknek postai megbizás mellett vállalok és készitek.

Dobozok, díszkötések, aranybetünyomás, iratartó, képkeretek, és papirkeretek (passepartu') stb. munkákat nagyban és kicsinyben.

Levelekre azonnal válaszolok.

Sürgönycim: Hodászy könyvkötő Szombathely.

Ha a károsodás csekély és ritka, akkor nincsen, vagy pedig csak jelentéktelen az utókövetkezménye, de ha a károsodás gyakori és nagy, akkor a következményei is nagyok, sőt veszedelmesek is. Ez utóbbi esetre kitünő példa a *börze*. Ott, ha két ember *ma* üzletet köt, akkor egy *bizonyos idő* mulva, — anélkül, hogy bármelyik is dolgozott volna, — az egyik fél egy egész vagyont nyerhet, de a másik fél ugyanakkor egy egész vagyont veszit. És ezt a *modern rablást*, — amelynek legtöbbször bukás, tönkrejutás, öngyilkosság, vagy *meggazdagodás* az utókövetkezménye, — nevezik ma élelmességnek, (spekulationak), a modern rablót pedig kitünő *üztetember*-nek.

Ha csak a börze működése volna társadalmi szempontból erkölcstelen, akkor még nem is volna nagy a baj. De mikor a kereskedés legtöbb esete erkölcstelen, mikor az adás-vevés legtöbb eseténél a furfangosabb hálátlanul visszaél a tájékozatlanabb együgyüségével és a lehető legnagyobb mértékben megkárositja azt. És ezt erkölcsös dolognak tartják, élelmességnek nevezik.

Talán erkölcsös dolgot müvelnek azok is, akik az eladó földbirtokokat összevásárolják és azokat busás nyereségre eladogatják parcellázva?

Vagy erkölcsös azoknak a cselekedete, akik megszorult embereknek pénzt kölcsönöznek és helyette — rövid idő mulva — mégegyszer annyit követelnek vissza? Vagy erkölcsös azoknak a kereskedőknek a cselekedete, akik silány, olcsó portékát vásárolnak össze és három-négyszeres árért vétetik meg a fogyasztó közönséggel? Vagy erkölcsösen cselekednek azok a kereskedők, akik nem a vevőket, hanem a hitelezőket csapják be? Akik üzletüket *virágzónak* hirdetve, egyszercsak csalárd uton csődbe jutnak s amig a hitelezők alig kapnak néhány százalékot követeléseikből, addig a *bukott kereskedők* markukba nevetve, rövid idő mulva más néven üzletet nyitanak a titokban félrerakott, összegyüjtött pénzekből, vagy pedig egyéb *jövedelmező* vállalkozásba kezdenek.

Vagy erkölcsösen cselekednek azok, akik csak azért vesznek meg valamit, (pl. vásáron állatokat), hogy a következő pillanatban jóval magasabb áron ismét eladhassák? És hány eset fordul elő a mindennapi életben, amely ugyanilyen erkölcstelen, de a világ, — az *erkölcsös világ* — szemet huny felette, vagy pedig nem lát meg.

De bármennyi esetet sorolnék is fel, a végeredményben mégis csak odajutnék, hogy a bizonyosat folyton bizonyitanám. Igen, akkor is csak épen azt kellene mondanom, amit most mondok, t. i. hogy a mai társadami állapotok gazdasági, vagy mondjuk kereskedelmi szempontból roppant erkölcstelenek. Érzik is sokan az okozott károk-, bajokért való felelősséget és jótékonyságok gyakorlása által igyekeznek enyhiteni az előidézett nyomort, igyekeznek segiteni az okozott bajokon. De a társadalomnak nem ez kell. Nem *némiképen* jóvátenni kell a bajokat, hanem azok előidézésétől kell tartózkodni. Amint leszokott az emberiség arról, hogy más életét elvegye, ép ugy le kell szokni arról is, hogy más javait megröviditse.

Ma még nem igen látszik ez a törekvés, mert ma még a bün, a vétek, a hitványlelküség jól él, selyem-bársonyban, kényelemben és a becsület válla hordja a terhes nyomort, a szenvedést, de jön idő, amikor kinyill az egész világ szeme, amikor a társadalom most alvó rétegei is felébrednek tespedésükből, álmukból, amikor majd beteljesül a költő szava:

»Hogy él az Ur, lesz még itélet
Megvesszőzni a bünt, a vétket.«

Sajtónk és kisiparunk.

A sajtó maga az élő nemzet. Amilyen a nemzet, olyan a sajtója és megforditva. A nemzet kivánalmai ugyszólván összes életnyilvánulásai a sajtóban tükröződnek vissza. Egészséges sajtó egészséges lelket képes belehelni a nemzet testébe. Romlott sajtó a fertőző bacillusok egész seregét viszi magával s megmételyezi azok lelkületét, kiknek szellemi táplálékul szolgál. Nincs könnyebb, mint fogékony lelket hálóba keriteni a sajtó hatalmával.

A nemzet életét visszatükröztető sajtónak azonban más a hivatása. Feladata a nemzet vérkeringését szabályezni, irányitani. E hatás sokszor rendkivüli tevékenységre is fel tudja a nemzetet riasztani lethargikus állapotából.

A sajtó hatása néha óriási szokott lenni. Hasonlit a villámütéshez. Kápráztató fényt áraszt, tüzbe hozza a lelkeket s felkorbácsolja sokszor a szenvedélyeket is.

Az 1848-as nagy idők a sajtó egy napi villámütésének köszönhetők. Ahány eszme csak született akkor az emberiség agyának gazdag tárházában, az mind a sajtó villámszárnyán indult hóditó utjára.

Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! Demokrácia! Emberi és politikai jogok! Szabad munka csak szabad hazában! Mind e jelszavak s törekvések ugyan minek köszönhetik létüket, ha nem a sajtónak?

Céltudatos s tervszerü sajtóműködés eszmék keresztülviteléért társadalomszerü átalakulást is képes előidézni az emberiség s igy a nemzetállam társadalmi, gazdasági, politikai életében. S ma ott állunk, hogy egy nemzet nagyságát sajtójának fejlettségéből is képesek lehetünk megitélni.

A hatalmas britt birodalom, Németország, vagy Amerika sajtói gazdaságilag és politikailag mily hatalmas országok félelmetes erejét rejtik magukban? A brtt sajtó az angol nemzetállamot, a német a harcias szellemóriást, az amerikai a munka apotheozisát tárja elibénk. Mindegyik egy-egy életcél, melynek érdekében napról-napra ujabb és ujabb eszmékkel sarkalják nemzetüket.

És hogyan álluuk a magyar sajtóval? ! Örvendetesen kell tapasztalnunk, hogy e téren az utolsó évtized alatt rohamos fejlődés mutatkozott. Az ország fővárosában elegendő számmal vannak napi, heti és szaksajtóink. Különféle pártárnyalatok szolgálatában állanak ugyan e lapok, de bátran merjük állitani: hogy majdnem minden számbavehető sajtó a magyar államiság szuverén jogának

---

Fancsi Péter keresztapádhoz: ha itthon vannak a lovai, kéretem, menjen el Tamásiba az állatorvosért, mert a golyvás malac mára virradóra megdöglött, aztán a törvény ugy röndöli, hogy el kell hozatni az állatorvost. Megfizetem a fuvart.

Trézsi sirva ment el. De sirtak mindnyájan, kivált Bérdiné. Nem elég, hogy elment az állat, most még három forintot is fizessenek . . .

— Ah lelkem, komám asszony, ne emésszе magát annyira, okos emberek tették azt a törvényt, ugy fordul: az állatorvos még fölleszti a kocát — mondja Polecsákné.

És habár ez olyan hihetetlennek hangzott, mégis képes volt valamennyire megvigasztalni a családot. Nem mondta egyik se, de mindegyik gondolta reménykedve: »hátha fölleszti!«

Este felé megjött az állatorvos: Kiss Izidor ur. Kényesen ugrott le a kocsiról. Oda megy a malachoz. Nézi jobbról, nézi balról. Megrugdossa. A sarkantyujával megbökdösi.

A kis Gábor gyerek lesi, hogy mikor támad fel a malac. Ettől a sarkantyutól bizonyosan feltámad.

— Nyuljon hozzá az ur, — mondja Bérdi János.

— Mi baja volt? — kérdezi Bérdiné.

De Kiss Izidor ur nem szólt semmit, hanem a cipője hegyével felforditja a malacot, miközben hümmöget egyet-kettőt.

— Ez bizony megdöglött, el lehet ásni, szólalt meg végre.

— Megdöglött, ugy-e?

— Bizony megdöglött.

Aztán a kalapját sem billentette, hanem felszökött kényesen a kocsira és sietett vissza Tamásiba.

A szegény Bérdi Jánosnak pedig három forint fuvart kellett fizetnie, hogy a legilletékesebb ajakról tudja meg, hogy a golyvás malac bizony — megdöglött.

teljes kifejlesztéséért küzd. Legyenek bármennyire materiálisak egyes lapok eszközei, mégis a magyar államiság megerősítése képezi munkájuk vezérfonalát.

A vidéki sajtóval, — néhányat leszámitva — szomoruan állunk.

(Folyt. köv.)

Heti krónika.

A Polgári Kör bálja. Február hó 9-én zajlott le a Polgári Kör iparos tagjainak mulatsága a Korona-vendéglő összes helyiségeiben, mely ez alkalommal fényárban uszott. Celldömölkön bál volt közönség nélkül, itt meg bál volt rendezők nélkül. Az öreg urak ugy gondolkodtak, rendezni ott kell valamit, ahol rendetlenség van. Az iparosok rendszerető emberek, majd táncolnak és mulatnak azok rendben, csak huzza a cigány rendesen. A tánc alá való nótát ugy parancsolják, de nem rendelik, hát a logikájuk egész helyesnek bizonyult és megesett a bál rendező nélkül. A közönség nem volt igen kiváncsi a rendező nélküli bálra, azért voltak oly kevesen. Mint halljuk, a siker fényes volt, mert az a kevés mulatni vágyó hölgy legalább igen — szeretett volna mulatni. — Ott voltak: Sováry Ilona, Magyar Ilka tanitónők, Kiss Jánosné, Polgár Istvanné, özv. Kákosiné, Magyarné, Keményné, özv. Lendvayné, Jánosáné, Gróf Lajosné, Vernerné, Sóváriné, Benczéné, Harasztiné, Rauchné, Kiss Imréné, Sik Józsefné, Szabó Andrásné, Sikosné. — Leányok: Benyó Pirike, Tóth Etta, Verner Csicsi, Sik Róza, Rauch Erzsi és Hermina, Sováry Mariska, Sokal Irén, Sik Irma és Erzsi, Haraszti Ilona, Kis Erzsi, Lendvay Margit, Szabó Erzsike, Kaczer Lina, Császár Ágnes, Kovács Vilma, Németh Jolán. — Felülfizettek: Gróf Lajos, Sós Ferenc, Rauch Sándor, Kossa Sándor, Kohn Sándor Osvald István, Kasztl Pál, Sováry István, Kiss János, Stern Jenő, Verner Pál, Lendvay Sándor, Katzer Lajos, Kiss Imre, Kiss Jánosné, Terts Alajos, Falczer Samu, Magdics Rezső, Szénássy Miksa 1—1 K, dr. Szekeres Pál ügyvéd (Celldömölk) 2 K, Jasofszky György 3 K, Horváth intéző (Körtvélyes) 2 K, Kossa Gusztáv 2 K. Magyar Elek 60 f, Németh Károly 40 f, Abult István 20 f, Kemény Simon 20 f, Sikos István 60 f. Bencze Kálmán 40 f, Tisler Fer. 40 f, Dobson József 30 f, Horváth Sándor 20 f, Farkas Imre 40 f, Hegedüs L. 40 f, Illés Jenő 40 f.

Ü. állatorvosi állás. Mérvadó helyről nyert informatiók alapján irhatjuk, hogy Jánosházán állatorvosi állás lesz rendszeresitve. Legközelebb más kiirják a pályázatot.

A dukai utcai árok rendezése végett febr. hó 18-án d. u. 3 órakor Ábrahám kir. s.-mérnök Szombathelyről ide érkezik, mikor is a panaszos háztulajdonosok szóval is előadhatják sérelmeiket. Örömmel regisztráljuk e hirt, mert reményünk van arra, hogy itt rendes levezető csatorna lesz s az pocsolyák eltünnek a közönség nagy örömére.

A pálinka áldozata. Major Ferenc bögötei lakos nagyon szerette a pálinkát. F. hó 10-én is annyit talált belőle inni, hogy roszszul lett tőle, sőt hirtelen meg is halt. Az alkohol barátai intő példának vehetnék ezt az esetet.

Eljegyzés. Freund Béla kántorjelölt Magyarszölgyényről eljegyezte Szilbermann J. helybeli kántornak bájos és szeretetreméltó leányát, Gizellát.

Ribillis a kelédi birodalomban. Meleg napja volt az elmult kedd délutánján Krása Manónak, a kelédi birodalom mindenható potentátjának. E jó urnak egykori könyvelője, Hamburger Sándor exequáltatta meg őt ama körülbelül 1000 korona biróilag megitélt követelésért, mit az adósnak kifizetni oly szörnyen nehezére esik. Ezért a végrehajtó lefoglalta a végrehajtást szenvedő Krásának teljes marha- és lóállományát, szeszgyári gépeit és szobabeli bútorait, mintegy 40,000 korona értékben. Hiábavalónak bizonyult végrehajtást szenvedőnek minden dühöngése, a szégyen rajta mégis csak megesett s a családi szobákat engedelmesen tárta ki a lefoglalható ingók összeirása kedvéért. Mégis, hátra van még a fekete leves. Rövid napok mulva olvasni fogjuk a Budapesti Közlönyben és vármegyénk összes lapjaiban, hogy Krása ur ingóságait biróí árverésen dobra ütik. Hogy mit fog majd mindehhez szólni a kereskedővilág, no meg a Lipót-városi Casinó, hova való bejáratosságáról a tudnivágyó ismerősök körében szeret végrehajtást szenvedő el-eldicsekedni, nem nehéz elgondolni. A jó kelédi parasztok fejcsóválva dörmögték, hogy a fene is látott ám ilyen urat, mire a végrehajtató kocsisa megnyugtatta a józan eszü polgárokat azzal a régi közmondással: »az ur nem sirt, nem fiset és nem csudálkozik.«

Belti tűz. Szerdán éjjel épen 12 órakor félrevert harangok zugása törte meg a csendet, lármázta fel álmából az alvókat, mert kigyulladt a Falczer Bernát norinbergi és rövid-áru üzlete. A nehezen összeverődő tüzoltóságnak nehéz munkája akadt, a sűrűn kigomolygó füsttömeg életveszélyessé tette az üzlet megközelitését. Nem maradt más hátra, mint a szomszédos épületek megmentésére szoritkozni. — Az üzlet a nagy raktárral együtt a lángok martaléka lett, elégett az egy fedél alatt lakó korcsmáros összes holmija is. A kár igen nagy, mint halljuk Falczer kára a biztositás révén megtérül, de a korcsmárosnál semmi sem volt biztositva. A tüz okát kitudni egyelőre lehetetlen volt. Nem egyszer tapasztaltuk, hogy ily tüzesetek alkalmával akadnak lelketlen emberek, kik felhasználják a károsult zavarát, kétségbeesését s kiaknázzák a helyzetet s szeretnek a zavarosban halászni. Ellopnak, amit tudnak. A rendőrség, épugy a csendőrség huzzon kordont, zárja el a kiváncsiak elől a helyet. A tüzoltók is könnyebben dolgozhatnak s nem lophatnak oly könnyen. Az egyszer hurokra kerültek a tolvajok, mert ügyes csendőrségünk már át is adta őket a biróságnak.

Ne használ a másét. A Falcer-féle áruház égése alkalmából több ruhanemű tárgy eltünt. A csendőrség kutatni kezdett és a következő egyéneknél talált Falcer cég tulajdonát képező tárgyat: Szilvágyi István, Balogh Margit, Hornó Máténé, Balogh Rozália, Hernistein Rezső, Zsigmond Anna, Rába Anna, Rácz József, Szücs Ferenc, Bognár Károly, Döbör Róza. A náluk talált tárgyakat elkobozta, őket pedig a szombathelyi kir. ügyészségnél feljelentette a csendőrség.

A vágóhid kihelyezése. A képviselőtestület legutolsó gyülésén elhatározták, hogy a dukai utcai vágóhid helyett a kelédi uton ujat épittetnek. A kaszárnya átalakitása végett bizottság lett kiküldve. Tekintettél azonban az ügy sürgős voltára, záros határidő alatt jelentést kivánnak működésük eredményéről.

E.-Helyén a fiatalság febr. 9-én mulatságot rendezett a szegényalap javára. A kellő siker meg volt, a bevétel 61 koronával növelte az alapot.

A Héviz vizsgálata. Nagyobb szabásu tudományos vizsgálatot végeztetett a Héviz-en Löcl Lajos dr. egyetemi tanár. Az volt ugyanis még eldöntetlen, hogy a Héviz 35 méter mélységü tölcsérébe honnét kerül a forrás viz. Ugy vélte sokáig a közfelfogás, hogy a viz a tölcsér fenekén fakad. Löcl Lajos a fiumei tengerészeti hatóságtól kért buvárokat, akik meg is érkeztek. Három nagy ládában érkezett buvárfelszerelés sok cókmókja, amelynek kicsomagolása s összeállitása közel télnapot vett igénybe. Másnap a buvár nyolczor szállott a mélybe s hozott fel különböző magasságokból kő és földdarabokat A kutatás eredménye röviden összefoglalva ez: A tölcsér fala a déli oldalon, néhány méterrel az ugródeszka előtt, mintegy 30 méter mélységü, egészen függőleges agyagfal, amely sűrűn s itt-ott homok és homokköpadokkal rétegezett. E rétegek mindenikéből, tehát az egész agyagfalon ömlik ki a meleg viz. E meredek agyagfal tetején vastag homokköpad homloka fekszik s áll ki mintegy 2 méterre. A meredekség tehát e homokköpad alatt 2 méterrel beljebb kezdődik. A kitóduló viz tőzegrészeket is hoz magával: ez a körülmény, továbbá az, hogy a viz hőmérséklete nyáron magasabb, mint télen, bizonyitja, hogy a mélyből feltóduló viz kibugyogása előtt a völgy tőzegrétegeiben átivódva levő hideg vizzel keveredik, illetve azt is magával szivja, A költséges vizsgálat a Balaton-bizottság költségére történt s a szükséges munkaerő és mellékesek előállításához a Héviz főbérlője, Reischl Vencel, elismerésre méltó készséggel járult.

Orvvadász. Schrauer János nemeskereszturi lakost — ismert orvvadász — a helybeli csendőrségnek hosszas megfigyelés után f. hó 9-én sikerült tettenérni, amikor ugyanis az ottani szőlőhegyben egy törrel fogott nyulat rejtegetett a kötényében. A csendőrség feljelentette őt.

Virtus. Kiss Mihály hosszuperesztegi lakos f. hó 6-án fejszével támadt Iván Istvánnéra s mikor az asszony szobájába menekült, akkor Kiss Mihály tehetetlen dühében az ajtót vagdalta össze a fejszével. Az ügynek folytatása a vasvári járásbiróság előtt lesz.

Szerkesztői üzenetek.

K. Lajos. A multkori szerk. üzenetbe szedési hiba csuszott. Mi azt üzentük, hogy tanácsát nem mindig fogadhatjuk meg, mert a lapunk kicsi, a tárcánk pedig gyakran nagy. Bocsánat a tévedésért. — Üdv.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy a »Központiba« kevés potya vendég jár.

Azt beszélik, hogy az aggharcosok a farsang végén még egy bálba készülnek.

Azt beszélik, hogy az iparosbálon a cigányvajda nem kereste a legényeit.

Azt beszélik, hogy egy táncos ezzel végezte szerelmi ömlengéseit:

»Mert vagyon még egy dikics a
világon,
S egy risszantással az torkomat
elvágom.«

Azt beszélik, hogy némely iskolaszék gyülés nélkül is tud határozatot hozni.

Azt beszélik, hogy a jánosházai aranyifjuság — a talmi — álmában is csak *nézi a táncot.*

Azt beszélik, hogy a jánosházai lámpa-ducok mind mutató-ujjak, amelyek a világosság — a hold — felé mutatnak.

Azt beszélik, hogy a jánosházai gyerekek nadrágja olyan, mint a Szentanna-tó, — feneketlen.

Gabona-árak.

— 1908 február 12-én —

Salzberger Rudolf úr jelentése szerint:

Buza	22·60	22·70	korona.
Rozs	20·—	22·20	»
Árpa	15·60	16·—	»
Bab	14·—	15·00	»
Tengeri	14·30	14·50	»

pr. 100 kgrm.

Igen csekély hozatal mellett, irányzat változatlan

Szőlőoltványok

szokvány minőségben 22 csemege, 28 borfajban, háromféle fajtiszta alanyon I. oszt. 180 korona 1000 darabonként. II. oszt. kis szépséghibával 90 K 1000 darabonként.

Készlet 419000 oltvány.

250000 vadgyökeres, Portalis, Solonis, Rup, Monticola, Aramon, Rup, Gansin 1. és 2. szám.

Kérjen árjegyzéket!

„VÁLLALATI SZŐLŐTELEP"
Billéd, (Torontál-megye).

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivatal.

Vasuti menetrend.

Budapest felé *Jánosházáról*

vonat indul

Reggel 8 óra 25 perckor.
Délben 12 óra 10 perckor.
Este 7 » 45 »

Fehérvár felé:
Reggel 4 ó. 30 p.
Délután 2 ó. 30 p.

Fehérvár felé Budapestre:
Bobáról reggel 4 ó. 30 p.
délután 2 ó. 30 p.

Bobáról Celldömölk felé:
Délután 5 ó. 22 p.

Tapolca és Zalaegerszeg felé:
Reggel 5 ó. 27 p.
Délután 2 ó. 52 p.
Este 6 ó. 47 p.

Ukkról Tapolcára d. e. 11 ó. 30 p.

Egy jókarban levő
CIMBALOM
helyszüke miatt eladó.
Cím a kiadóhivatalban.

Tévedés,

ha valaki azt mondja, hogy jobb kávét, vagy pedig olcsóbban tud kávét szállitani, mint

Fratelli Deisinger
fiumei cég
BUDAPESTEN
a királyi bérpalotában.

Szőőoltvány!
Szőlővessző!!

A világhirü Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb. 100 kor. sima: 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor. a legnemesebb fajokból. — Árjegyzék ingyen. — Rendelési cim:

SZIJGYÁRTÓ NAGY MIHÁLY
FELSŐSEGESD, (Somogym.)

Cimbalmot

ne vegyen, mig

Reményi Mihály

a m. kir. zene-akadémia házi hangszer készitőjétől árjegyzéket nem hozatott **BUDAPESTRŐL, Király-utca 50.** Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Pénzkölcsön!

20,000,000 korona, áll rendelkezésre 1600 koronán felüli törzsfizetéssel biró **köztisztviselőknek, katonatiszteknek és napidijasoknak** kötelezvényre. **Váltó nem kell!** Megkeresésnél közlendő: életkor, törzsfizetés és szolgálati idő.

Jelzálog kölcsön:

földekre és jó helyen fekvő értékes bérházakra 4%-os 10—60 évig terjedő törlesztésre. Jutalék utólagos. Válaszbélyeg.

Országos Hitel és Kölcsönző vállalat
BUDAPEST, VI., Izabella-utca 67.
Telefon: 101—28.

THERMOS

palack, mely hideget hidegen, meleget melegen tart tűz és jég nélkül.

KORCSOLYAK

minden formában, a legkiválóbb anyagból és

RODLIK

(sport szánkák) nagy választékban

Geittner és Rausch cégnél
BUDAPEST, Andrassy-ut 8.
Árlap ingyen!

Nyomatott Dinkgreve N. könyvnyomdájában Celldömölk.